

சிவமலம்.

ஜீவோற்பத்தி சிந்தாமணி.

காப்பு.

ஆனைமுகன் ஆறமுகன் அம்பிகைபோன் னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணியையமுன் குடி.

தூற்பெருமை.

நமசிவயமென் றுகாதீதமந்திரம்
நவ்வொடுமவ்வும்போய்மாய்கைவலமகாய்
யவ்வாசைவன் வவ்வுறச்சீரீந்திரிடிவ்
சிவ்வினிலொன்றாய்ச் சிவமெனலாமே.

இதன்பொருள்.

நகாரம்-நிரோதாசத்தி, ஆக்துமாக்களைப் பிரபஞ்சத்திலே இச்
சையை வருவிக்கும்.

மகாரம்-கிரியாசத்தி, ஆக்துமாக்களைப் பிரபஞ்சத்திலெய்யெ
ன்றமுத்தம் சிவத்திலே ஆசையைவருவித்தச் சிகாரத்தோடுகூடிநி
ப்பது.

நகாரம்-நின்றசிவத்திலே - ஆசையைவருவித்த வகாரத்தோடு
கூடிநிப்பது.

நின்றவெழுத்த மூன்றும் செபிக்குமிடத்து-ஒன்றாகும்.

நமசிவயவென்றோதப்பட்ட னைந்தெழுத்துக்குள்ளே ஐந்தெழு
த்துண்டு-இந்த ஐந்தெழுத்தினும் மல அட்சரமாகிய அகாரம்.

HOPADHYAYA
S. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

மம்-மகாரம் விந்த-நாதர் வந்திற் அட்சரங்களைச் சேர்ப்ப தெப்ப
டியெனில், கிகாரத்தில்-அகாரமுந், வகாரத்தில் உகாரமுந், யகாரத்
தில்-மகாரமுந், விந்து நகாரத்திலுந், நாதம்-மகாரத்தினுமாம், இம்
தப்படியேற்றிக் ஐந்தேழு சீதம் ஆக்கிவந்தமெய்யெனில்,

நகாரமானது-விந்த-திரோதாசத்தி, பிரபஞ்சத்திலுந் தைய
வருவிக்காமல் இவ் தீநிலை யிச்சையைவருவித்துச் சிகாரத்திலே யுயி
க்கியமானது.

மகாரமானது நாதர் கிரியாசத்தி, பிரபஞ்சத்தை மெய்யென்ற
முத்தாயல் கிவந்திலே ஆகையை மெய்யென்றமுத்தி வகாரத்தில்
அயிச்சியமானது, நிற்ற வருத்தை ஒரு முன்சொன்ன மூன்றெழுத்
தும் ஒன்றாயின.

அசெப்படியெனில் பாபாமாகிய பரமேசுவரன் ஆதிகாலத்தி
லே ஆட்சாக்கி ஓரட்சிக்கொருவருள் புரிந்தமையால் பாபமா
யான சத்தியித்தனையிலே அமுதைய பருவி உங்குடிடக்கா
ண்டு இறுகையினுலே பாபாத்தி பொறுக்கமாட்டாமல் ஒவென்றாள்
அப்போது பாபாமாகிய பரமேசுவரன் ஆவென்றமைந்தார் அந்
வெறுத்து அகாரமானது, அப்போது பாபத்தி அடக்கமாய் ஹெ
ன்றாள், அந்த எழுத்து உகாரமானது, இந்த இரண்டெழுத்துக்கட்
ந் சத்தியுந் சிவமுமானது, இவ்விரண்டுமேத்தம் ஓரட்சரமானது
எப்படியெனில்.

அகாரம்-இலக்கத்தில்-அரிந் சொன்ன உகாரம் - இலக்கத்தில்-
உ-இவ்விரண்டுமாய் தொகைக்கு-ய ஆயின.

யவ்வானதுசீவன் அந்தச்சீவனைச் சீவியுந் சிவமுமாகக்கூடி
ஆத்திமாக்களைசினேககதைவருவித்தது நயவானது-திரோதாசத்தி-இ
ச்சினேகத்தை மெய்யென்றமுத்தி மிகவும் இருகலையுண்டாக்கினது
மகாரமானது-கிரியாசத்தி, இவையிரண்டினும் புறமுல் நிர்கின்றது
யவ்வானதுசீவன், இவையிரண்டும் விந்தநாதமானது, இச்சுருக
தைச்சத்தி பெறுவென்ற நியாமல் நிற்றது கேவலமான இருள்,
எப்போது பெறுவோமென்ற விகாரம் சகாமாநபகம், இவையிரண்
டுக்கும் இரவுபகலென்றுதோ, இதுவன் நின்றாது கறமைக்குச்சகலா
கவலாவந்தையென்றுமே.

சிவம். பரத்திலே கிணைமாயிருக்கையினாலே பராபரமாகிய பரமேசுவரன் மாணப்படிக்க மான்வேடங்கொண்டசுபோல இராப்பகலே குருவென்று வடிவேடுத்துக்கொண்டு ஆதிகபிலமா முனிவர் திருவள்ளுவநாபனார்வடிவமாய்த் திருக்குருந்திசுவரராகிய திருமூலதேவருக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய உபதேசவைப்பாரும்.

சிவாயநம.

தோற்றமும் ஒளிக்கமும்

அறியும்படி.

பராபரமாகிய பரமேசுவரன்

தராதலப்படைக்கத் தானினைத்தருளி.

பராபரத்திற் பார்த்தோன்றி, பரத்திற் சிவந்தோன்றி, சிவத்திற் சத்தித்தோன்றி, சத்தியில் நாதந்தோன்றி. நாதத்தில் - விந்தோன்றி, விந்தாவில் சதாசிவந்தோன்றி, சதாசிவத்தில்-மகேசுவரந்தோன்றி, மகேசுவரத்தில் ருத்திரன் தோன்றி. ருத்திரனில்-விஷ்ணுதோன்றி, விஷ்ணுவில்-பிரம்மாதோன்றி, பிரம்மாவில் ஆகாயந்தோன்றி, ஆகாயத் தூல்வாயுதோன்றி, வாயுவில்-அக்கினித்தோன்றி, அக்கினியில் அப்புதோன்றி, அப்புவில் பிருதிவிதோன்றி, பிருதியியில்-அண்ணந்தோன்றி, அண்ணத்திலிருக்கணை நர மிருக பட்சி தாபா சங்கமாகிகள் தோன்றின.

இவ்விறமாய்த்தோன்றிய அடைவே தர மிருக பட்சி தாபாசங்கமாகிகள் அண்ணத்திலொடுங்கி, அண்ணம் பிருதியிலொடுங்கி, பிருதிவு-அப்புவினொடுங்கி, அப்பு-தேயுவினொடுங்கி, தேயு-வாயுவினொடுங்கி, வாயுவு-ஆகாசத்திலொடுங்கி, ஆகாசம் - பிரம்மாவிலொடுங்கி, பிரம்மா-விஷ்ணுவினொடுங்கி, விஷ்ணு-ருத்திரனிலொடுங்கி, ருத்திரன்-மகேசுவரத்திலொடுங்கி, மகேசுவரன்-சதாசிவத்திலொடுங்கி, சதாசிவம்-விந்தாவிலொடுங்கி, விந்து-நாதத்திலொடுங்கி. நாதன் - சத்தியிலொடுங்கி, சத்தி-சிவத்திலொடுங்கி, சிவம்-பரத்திலொடுங்கி, பரம்-பராபரமாகிய பரமேசுவரனிடத்தில் ஒடுங்குமெனக்காண்க.

அதித்துவாததித்துவம்.

அகத்தில்-ரசந்தோன்றி, ரசத்தில்-உதிரந்தோன்றி, உதிரத்தில்-மாம்சந்தோன்றி, மாம்சத்தில் மேதைதோன்றி, மேதையில்-அஸ்திதோன்றி, அஸ்தியில்-மச்சைதோன்றி, மச்சையில் சுக்லிதத்தோன்றி, சுக்லிதத்தில்-சுரோணிதத்தோன்றியது.

இப்படித்தோன்றிய சுக்லிதசுரோணிதங்கள் அனாபிசுமாணமுள்ள ஒருருபுபோலப்பாய்ந்து குறித்துக் கண்டிடும் பேரிடையுடையோலே கண்டித்த நடுவெளியில் ஒரு சுநிமுனைபுண்டாய் அம்முடையினடுவே ஒருதுவாரமுண்டாய் அதுவாரத்தினடுவே இரண்டெழுத்தகமாலே அபிமதித்தித்தப் பிண்டமாகிய வெழுமனவல்,

சுக்லிதம்பெருகில் ஆனும், சுரோணிதி பெருகில் பெண்ணும் இத்தச் சுக்லிதசுரோணிதம் ரோகிதப்பெருகில் இரண்டபிண்டமாம், அப்பிண்டமானது நீர்வழியேபெருகில் - ஊடைபாயும், பலக்கி ஊடையேபாயில்-மத்தனும்,

இப்படித்துக் கெற்பவற்பத்திதோன்றற்காலம் இரண்டில் பென்றும், இரசக்கலையென்றும் இரண்டுகலையென்றும்.

அவற்றுள் எகிலையிலே பிராணேந்திரியம்பாபில் இடப்பாகக்கொண்டு கிருதியென்னுட்புமச்சென்று விடுங்காமல் கங்குருததாய்சென்று கொடர்ந்தாற்போலே பிராணவாயுவை ஆற்றிப் பூசினிட்டுக்கொண்டு செல்லுமளவில் இறங்கிவென்றும் இரண்டிடசரமுட்பிண்டகொடர்ந்ததென்று அச்சுக்குள்ளச்சாக அவ்வென்னுமுலாட்சரத்தில் அமைத்துப் புகவிட்டு கிழிச்சிலைவாசல்போலே ஒடிக்கிவென்னுமந்திரக்கயிற்றிலே சுருக்கிக்கட்டி சிவாகந்தாசக் கயிற்றில் முத்திரையிட்டு காண் ஒருததியாய்நின்று துந்தக்கருவை வளர்க்கும்படியாய் கெற்ப உற்பனத்தை உதானவாயுளான சூலவாயுவளர்க்கும்.

அது எப்படியெனில் - செற்பாகுதியென்னுமி பவக்கடலில் பூண்டனவாய்வளர்க்கும்.

அது எப்படிபெனில் - எண்ணெயுந் தண்ணீரும்போல நிற்கிற சுக்ஷிலகோணிகத்தைப் பாணும்மெய்யும்போலே பாய்ந்தவுடனே சுற்பிக்குங்கற்பைச் சுருக்கினும்போலே வாசலையடைந்தாக் கருவை வெளியாக்கி ஒன்றாந்திங்கயில் உதிரந்திராரும், இரண்டாந்திங்கயில் கொழுந்தவிட்டு அச்சு அமரும், மூன்றாவதில் - மாங்கிஷந்திராண்டு மூட்டுருவாகும், நான்காவதிலோ - பிண்டமாய் நரம்புநாடிசுமைமயும், ஐந்தாவதில்-பஞ்சவன்னமாய் இத்திரியகாத்தீதால் அழிபிணம் அழியும். செழிக்கினுஞ் செழிக்கும், ஆளுமாதத்தில்- அறிவுபுருந்த ஆமையின்வடிவமுற்று கால்கைகள் வசுக்கப்பட்டு நவந்தவராங்க னாமுண்டாகும், ஏழாமாதத்தில் சுந்தந்தியிருந்த ஏழந்த முழக்க முற்றுகெற்பத்தைச்சூழ்ந்த புராரும், ஏனெனில்-எட்டி-நாடி-நரம்பு களுந்-ஆளுதாரமும்-ஐந்தெழுத்தும்-ஐம்பத்தோட்காரும் - பஞ்ச பூததேவதைகளும்-துவசுக்குமத்திடனே மொழுந்தவிடப் பேதை யாம், எட்டாமாதத்தில்-நீட்டி முடக்கி தாயுண்ட அன்னசாரத்தைத் தொப்புளின்வழியாகவுண்டு பிள்ளையினுடல்வளர்ந்த தாயுடன்கோ ன்றி உயிருடன் ஆடுந், ஒன்பதாவதில் - தலைகாலளவும்மோமத்தவா ரமுண்டாய் மோமக்குருத்த அறிவுடனே உரங்கொன்றாயைச் விதனம்பொறுக்கமாட்டாமல் ஈசுவரனைநோக்கித் தவருமெய்த நோ டுதையுடனே யிருந்து ஜனனத்தை யொழித்தருளவேறுமென்று வணக்கித்திற்கும், பத்தாவதாமாதத்தில் நிறைந்தபிண்டமாய் மலைமே ல்வின்று தலைமேலாய் விழுந்தவர்களைப்போலே அபாணவாயுவின் டல தீதினாலேபூமியில்விழுந்தும் முன்னுள்ள நிலைவுகளைப்பறவாதிருக்கும்

இப்படி பரப்பிரம கிருஷ்டப்பினாலே கர்ட்பந்தரித்து வாழ்வு பெறும்.

அப்டேர்ப்பட்ட பிராணவாயுவு வலப்புறமோடில் ஆண்பிள் னையாம், இடப்புறமோடில் பெண்பிள்ளையாம், வாயுவிரண்டும்ஏகோ பித்தோடில் ஆவியாம்-அதாவது-பேடி-அல்லது குறியற்றது.

அந்நிலையிலே நடந்தவாயு டெசியாமல் ஐந்துநாழிகையள வுந் தடந்தியங்குமாகில் அந்தப்பிள்ளைக்கு வயது-௩. அந்த அளவு குறையுமாகில் பிள்ளைக்கு வயதுக்குறையும், வாயுவு நிரம்பியோடி ல் அவயவங்களுண்டாகும், அவ்வாயுவு சிதறியோடில் அவயவங்கள் குறையும், முதன்மையில் கெற்பாசனத்தின்போகிக்குட்பொருதுகா

ஜீவோற்பத்திசிந்தாமணி.

வ்லகுணத்திலே ஒன்றாவது மாதாபிதாக்களுக்குண்டாகுல் மக்களுக் குமுண்டாகும்.

அந்தவேளையில் வாயுவுநின்றியங்குமாகில் நிலத்தின்று நிறமே பிள்ளைகளுக்கு நிறமாகும். மாதாபிதாக்களினுடைய மனமும் குணமும் வாயுவு மொன்றாகுமாகில் அந்தப்பிள்ளைக்கு மிகவும் அறிவுண்டாம்.

மாதாபிதாக்களுக்கு அந்தமூன்றுவிதமுஞ்செதறில் பிள்ளை மரித்தப்போம். கர்ப்பாசனத்தைவிட்டு கெற்பப் பவழிலும் போதிக் கிலும் அக்கினி மிகுக்கிலும் வாயுவு கலக்கிலும் மலமாம். ஸ்திரீபுருஷாஸிரவருக்கும் மூலாக்கினி அகிகரித்தால் அந்தகர்ப்பஞ் சுவறிப் போம்.

இப்படி கன்மானுபவத்திற்கிடாக எடுக்கப்பட்ட சரீரத்தில் முன்சொன்னவழியே அருந்தின அன்னுகாரமானது முப்பதநாழிகையில் எங்குற்றதெனில்,

மல-ஜல ரத்தமாகிய மூன்றுகூறாகும்-இதில் இராப்பகல் அறுபதநாழிகையில் மலஜலமென்ன இரண்டுகூறு சுழிந்தபோம். மற்றொரு கூறாகிய இரத்தமானது சரீரத்தில்தங்கும், அந்த இரத்தமானது ஏழி லொருபங்கு ஐந்திரியமாம், மற்றபங்குகளோடுவெனில்-தோல்-உடோ மம்-சதை சுற்றம்-மேதை-ஆஸ்தி-குடும்பி-பூளை-சுக்கிலம்-திப்பி - குடல்-நாம்பு முதலிய விடங்களுக்கு முறையே-ஏற - நாழிகைத்தம் பரவிநிற்கும்.

இனி இந்தச்சரீரத்தில் இருவினைக்தவுக்கட்டி மூலத்தண்டா கிய நெருங்கியிற்றை முகட்டுவனையாகச்சீர்த்த பழுவெலும்பாகி யவரிகையிட்டு நரம்பாகிய மாக்கையாலேகட்டி உதிரமாகிய ஜலத் தாலே மண்கூட்டிச் சுவனோற்றி, ரோமமாகிய கத்தையாலே மேய்த் து எடுக்கப்பட்ட வீட்டுக்கு நவத்துவாரமென்னும் வாசலிட்டு, அச் சயாகிய கதவுகளிட்டு, பல்லாகிய தாள்பூட்டி, நாவாகிய ஒக்காரம் பாச்சிப் பண்டமாகிய பஞ்சேந்திரியங்களு முடைத்தாய்நிற்கும்.

இந்தச்சரீரத்தில் பகிதறுகதவுபூட்டியவீணத்தண்டும், மொழி யென்ன மச்சாணை ஊம்பும், மச்சாண்சதையும், அஞ்சுருவும், அ

, ஏழு கடலும், எட்டுத் தூணும், நாலுசாண் - பருமனும், ஹசோண் நீளமும், முப்-தீரண்புமுக்குடலும் இருக்கும்.

இது மூலாதாரத்தைத் தோட்டு ஆக்ஞையளவும் பெருநரம்புகள் யகத-சிறுநரம்பு-யகத-கையிலும் கையிலும் பெருநரம்பு-எத - சிறுநரம்பு-யெத-நாபிதானத்தில் பெருநரம்பு-த-சிறுநரம்பு-எத - நவத்திவாரத்திக்கும் வாசல்-க-க்கு-பெருநரம்பு-த-நா-சிறுநரம்பு-நத-நா-முடியில் பெருநரம்பு-நத-சிறுநரம்பு-எத - எலும்பிலும் குடலிலும் சிறுநரம்பு-எத ஆகநரம்பு நாயு-எய்-எத.

இனி கால்களிலும் கைகளிலும் சந்தப்பொருதல்-நா-கருத்திற் குக் கீழ்ச்சந்த-அக-கருத்திக்கு மேற்சந்த-அக-அக சந்தப்பொருதல் நகள.

இனி நாசியில் ஜலம் பலம்-சக-எலும்பில்-ஜலம்-பலம்-எ - மாம்சத்தில் ஜலம்-பலம்-உக-அக-ஜலம் பலம் கக.

காலிலும் கையிலும் எலும்புகள்-நா-மூலாதாரத்தினைத் தோட்டு ஆக்ஞையளவும் மொழியெலும்பு-நய - கருத்திக்குமேல் பொடியெலும்பு-நா-இருடக்கத்திலும் எலும்பு-உய் ஆக எலும்பு முய.

இனி சரீரத்தில்-நா-கோடி ரோமத்தவாரங்களுக்கும், நாளொன்றுக்கு-உகதநா-சுவாசமும்-க-க-தத்தவரும-நா-பலம்-மாம்சமும-உழுக்குபித்தமும் - ஆழாக்குச்சேத்துமமுக்கடி சரீரத்திலே நாளொன்றுக்கு நடக்கும், பிராணவாயுவு யெ - விரல்பிரமாணம் புறப்பட்டு-நாலுவிரல்பிரமாணம் சுழிந்துபோய்-அ-அங்குலம் - உடம்பூடுருகி சப்ததாதுகா வளர்க்கும்.

இனி ஜீவராசிகளின் வாழ்நாளின் விவரமெப்படியெனில்.

வயதளவு-நா-க்கு-ய-வயதளவு-இளமை, உய-வயதினளவும் வாலிபம்-உரு-நய-நரு-சய-இதுவகையில்-மெளவனம்-சரு-நய இவைகளில் கவுமாரதிசையடைந்து ஒளி மழுக்க லுற்று-பிரிதிவு-அப்புனை நெருக்கும், அறுபதில்-அப்பு-தேயுவைநெருக்கும், எழுபதில்-தேயு - வாயுவைநெருக்குதலினால் தாது மாயாவுணர்வு உண்டுபாலே செலுத்தம், எண்பதுவயதில்-வாயுவு-ஆகாசத்தைநெருக்கும், தொண்ணூற்றுவது வயதில் ஆகாசம்-ஆத்திமாவைநெருக்கும், அகனில் மல-உலம்

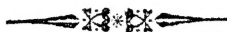
இடைவிடாமல் ஒத்திறிற்கும், நூறுவது வயதில் ஆத்துநா
ழியைநோக்கும்,

இப்படிப்பட்ட சரீரமானது முன்சொன்ன அறுதிக்களில் முந்
தாமல் சிறுநுவின்தாளே காணமென்று திருக்குருந்தீசரர் ஆதி
திருமூலதேவருக்கு திருவுளம்பற்றியருளிய முறைமைகூறினோம்.

தோற்றமொடுக்க முற்றும்.

அத்துவாதத்திதுவகவலக்ஞானம்.

அட்சரம்-ஆதாரம்-காணம்-அவஸ்தை-மொழி-புலன்- இளமை
வறுமை-வேறம்-புராணம்-சரிதை-கிரிகை-யோகம்- மெய்ஞ்ஞானம்-
இவ்விதமென்று நுருவருள்செய்யச் சீடக்கேட்டுத் தொளித்த அரு
ட்பிரகாசத்திலே சரீர அஞ்ஞானங்களையும் ஞானாக்கினியினாலே சுட்
டுப்போட்டு களிப்புற்று சிவத்தடனேநின்று தெளிவுறவேயெப்போ
தும் சிவஞானியென்று ஒட்டியாணம் பூட்டி ஆனந்தமென்னும்
ஞானமிர்தமிகையருந்தி ஓம் நமாவென்னும் ஞானமுத்தியாயிட்டு
அபிரியாப்பதவிமாக மோட்சசாம்பிராச்சியத்தை யடைபவருக்கே
ஜீவன்முத்ததொன்று பேராம்,

இப்படிப்பட்டபெருமையை யடையுமவர்களுக்குப் பரகதி
டைக்காததற்குக் காரண மேதோவெனில்.

பரசதிக்குவல்லகல்.

காயாபுரியென்னும் பட்டணமும், அந்நிராகுத்திரமென்னும்
உட்கோட்டையும், நவத்தவாரமாகிய வாசல்களும், இரண்மென்
னுமுகப்பும், சுமாரிஷ்டானம்-மணிபூகம்-அனாகந்தி-விசுத்தி - ஆக்
ஷையென்னும் அரண்களும், அக்கினிமண்டலம்-ஆதித்தமண்டலம்
சுந்திரமண்டலம்-ஆகிய சொற்க-மத்திய-பாதாளமாகிய லோகங்களு
ம், அங்காஜன்-மூர்க்காஜன்-என்னும் இரண்டு இராஜர்களும், மூல
ப்பிரகிருதியென்னுந் துணைநீறியும், பஞ்சபூதங்களென்னும் பிரதா
னிபர்களும், அலகையென்னும் வீதிகளும், இச்சாசத்தி-கிரியாசத்தி
பிரகாரம்-காணசத்தி-பாரசத்தி யென்னும் ஊழியக்காரிகளும்

அசுவையென்னும்-அடப்பக்காரனும், கெர்விதனென்னும் காளாஞ்
சிக்மாரனும், காலகர்மனென்னும் தளவானும், மனம்-புத்தி-சித்தம்-
ஆங்காரமென்னும்காணிக்காரனும்,மாயாப்பிரபஞ்சமென்னும் வன்
னநாயகப்டாடிகளும், சத்த-டரிசு-ரூப-ரச-கந்தமென்னும் கொல்நா
யக்கர்களும், காம-ரூரோத-லோப-மோக-மத-மாச்சரிய இடும்பை ஆ
ங்காரமென்னும் கள்ளரும், இது மகிதமென்னு மல்லர்களும், ஆணை
வம்-மாய்கை-காமியம்-என்னும் கோட்டைக்காரரும், வாக்ஞ-பாதம்
பாணி-பாயுரு-உபத்தம் என்னும் கன்னக்காரரும், சாக்கிர-சொப்ப
ன-சுழுத்தி-தரியம்-தரியாதீதமென்னும் தலையாரிகளும், அன்னம
யம்-பிராணமயம்-மனோமயம்-விஞ்ஞானமயம் - ஆனந்தமயமென்னு
ம் காலாள்களும், வாயு-தேயுவென்னும் புரவிகளும், மனோபுரியெ
ன்னும் கர்ணிகளும், நவகோடியென்னும் ராவத்தனும், இருதயபா
தொன்விற தாதுடிகளும், சதகோடி மகாயந்திரமென்னும் உபத
ளமும், வாத-பித்த-சேத்துமமென்னும் பரிவாரமும், அஷ்டபாதமெ
ன்னும் யானைகளும், நாலுவேதமென்னும் ரதங்களும், அசுத்தம்-சு
த்தமென்னும் தேவியரும், இருவினையென்னும் தோழிகளும், ஜீவர்
கள் பாவரும் கூட்டமாகக் கூடிக்கொண்டு தக்கனில்தாங்களே ஸ்ரு
வருக்கொருவர் ஒப்புரவற்றவர்களாய்முன்னுணர்ந்தகரயாபுரிக் கோ
ட்டையை வளைந்துகொண்டு ஒன்பதவாசலுக்கும் அஷ்டமதமெ
ன்னும் யானைகளை விடுத்த உத்தண்டஞ்செய்கையில் ஒருவருக்கொ
ருவர் தங்களால் இத்தக்கோட்டையை ஆளுகிறதற்கு சாத்தியப்ப
டாமல் காரியஉபாதியாலும், காரணஉபாதியாலும், துலகுச்சுமா
நிதிகத்தினாலும், சதூர்விதோபாயத்தினாலும் ஆராய்ந்த இச்சங்கோ
ட்டையைபக்கைக்கொள்ளும்படி பராபரமாயிலங்குகின்ற சற்குருநா
தன் மாணப்பிடிக்க மான்சட்டை யுடுத்ததபோல திருநந்திதேவரா
ண சற்குருநாதர் ஆகிகபிலராகிய திருவள்ளுவராய் திருமூலதேவரு
க்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளியவாறு இதயமென்னும் விஸ்வக்குப்
புரியென்னும் நாணியைப்பூட்டி அறிவென்னும் அம்பைத்தொடுத்த
தாசுருவென்னும் இலக்குநோக்கி மூலாதாரத்தின் இரண்டுநாகு
மெட்டெழுத்தின் நடுகடுத்தெழுத்திலேயிருந்து வங்கென்றுவளைத்
து சங்கென்று சன்னிதனாய் அங்கிஷாவென்றியங்குவித்த சங்கென்
று ஆக்ஞையாசக்கரத்திலேபுகுந்து அக்கினிமண்டலத்தில் அனைவரை

யுந் காண்பித்தக்கொண்டு ஆயாவாளென்னும் இடை பிங்கலை
 இரண்டுக்கும் படிக்கத்தவிட்டு ஆதிமூலமென்னும் ஆனையின் மேற்
 கொண்டு திண்டுக்குத் தனுவுக்கும் நடுக்குத்தென்னுந் தாசங்கயிற்
 றுக்குள்ளாக அன்னதானத்தி லுற்றாளினில் அக்கொன்று மீனைக்
 ஆதிகாசமும் அவ்வையும் பதியுக்கொண்டு நடுவிலை நடுவா
 த்திராக்வினியான பன்னிரு சமுத்திரத்திலே ஆனையை நீரட்டினித்
 துஞ்ஞாபரபெண்ணுந் காவணமிட்டு அக்கொன்று மேலேக்கிப் பற்றி
 ளளில் சித்திரநாடிவழியேசென்று சந்திராபுரியென்னும் மண்டல
 முங்கொண்டு அக்கிணியண்டலத்தில் அஞ்செழுத்திலேயும், ஆதித்
 தமண்டலத்தில் மூன்றெழுத்திலேயும், சந்திரமண்டலத்தில் ஒரே மூ
 ள்திலேயும், ஆசனமாயிருந்தபிறகு திரிமண்டல திபன் பிழ்விட்டு
 மத்திரிபுபதேசப்படிமைநீசுக் காயாபுரிமென்னும் டட்டணதனைக்
 கொள்ளாற்றோண்டு, அதிகாயென்னும் பிரபஞ்சங்கோடுமல்லா
 ம் கருவேறுநீத, பின்பு சத்திராண்டிரகாசமான மனத்தி ரத்தி
 ரிலேயெழுந்தருளி, பின்பு அறிவுதந்து நாலோகங்கொண்டருளி
 பின்புகாயாபுரியைநோக்கி திருநந்திதேவர் ஆதிமூலமாய் பின்பு
 வஞ்ஞாவர்சாட்சிபாகத் திருமூலதேவருக்குத் திருவனுட்புரிபருளி
 ய முறைமையிலே திருமூலதேசிகர்தின்று நகைசெய்தளவில் கயா
 புரிபட்டணத்தில் யோகாதிபுங்கெட்டு இரவகெத்தருவபதாபுதேசன
 யும்பட்டு ஆயக்கிளியேவந்தனும் சிறப்புண்டுபோய் காயாபுரியை
 னும் டட்டணத்தில் சொர்க்கமத்திய-பாதாளலோகமளவாக இருவ
 டிவைக்கக்கொண்டு சாட்சிபஞ்செய்க்படிக்கு திருநந்திரோவர் ஆதி
 கபிலமகாரிபி திருவஞ்ஞாவர்சாட்சிபாகத் திருமூலதேவருக்கு அ
 பயாஸ்தமந் கொடுத்தருளி அபிஷேகமுஞ்சூட்டி சித்தாதிசுவரம்
 வேதாந்தமுங்கூடந்த நாகாந்தமுடிவான அமுர் தபஞ்சாட்டிவ தரு
 வதிலையில் சூதர்புகட்டி உப்படி யுணர்த்திப்பருளிய முறைமையை
 உட்பட்டுத் தேடாதவன் சிவஞ்ஞானியல்லவென்று இத்தமுறைமையை
 உட்பட்டுத்தேடின பெரியோர்களுக்குப் பாராபாத்தில் உத்தாங்கினு
 ம் வெளியாயிருக்கும்.

பிண்டத்திற்கண்டபொருள் அண்டத்திற்காணலாம் அண்டத்
 திற்குள்ளது பிண்டத்தித முண்டெனக்கொள்க.

ஜீவோற்பத்திசிந்தாமணி முற்றும்.

உ

சிவபிரகாசம்.

தத்துவதீபிகை.

சரீரத்தினனவு பிரமாணதிகளின் விவரம்.

இத்தீர்த் சரீரமானது அவரவர்களைக்கயிற்றுல்-அ - சாண்டீளமும்
ச-சாண்டீளமும், அல்லது-கக-விதம் படைபிரமாணமுமுள்ளது.
இதற்குள்-கக-ததீவகங்கடங்கியிருக்கின்றன.

அவையாடொளில்.

வாசல்கள்-க-பொறி-ய-புலன்-ய-ஆகாரம் - ச - மண்டலம் -
நாடி-ய வாயுவு-ய-தாது-எ இராகம்-அ கோசம் - இ-காணம் - ச - அவத்
தை - இ - குணம் - இ - மலம் - இ - வியாதி - இ - ஆக - சக.

இவைகட்கு ன்பரம்.

செவிகள்-உ கண்கள்-உ-நாசிகம் உ வாய்-க-சூயம் - பெண்கு
றி-அல்லது-ஆண்குறி கருதம் அல்லது அபானவாயு க - ஆக வாச
ல்கள் கூ

சுரோத்திரம்-க தொக்கு-க-சட்சு-க சிக்குவை-க-ஆக்ராணம்-க
ஆக பொறிகள் இ.

இவைகளினியற்கையாகன.

சுரோத்திரமென்பது-செவி-இது ஆகாசத்தினிடமாய்நின்று சத்
தத்தையறியும்.

தொக்கு-என்பது உடம்பு, இது வாயுவினிடமாய்நின்று பரிசத்
தையறியும்.

சட்சுவென்பது-கண், இது தேயுவினிடமாய்நின்று ரூபத்தைய
றியும்.

சிக்குவையென்பது-நாக்கு-இது அப்பவினிடமாகநின்று ரசத்
தையறியும்.

ஆக்ராணமென்பது - மூக்கு - இது பிருதிகியினிடமாகநின்று
சத்தத்தையறியும்.

இவைகளே ஞானேந்திரியமென்னப்படும்.

MAHAMAMUNIVANA

கன்மேந்திரியமாவன.

வாக்கு-பாதம்-பாணி-பாயுரு-உபத்தீதம் ஆக-இ.

இவைகள்-முறையே, வசனம்-கமனம்-தானம்-விசர்க்கம்-ஆனந்தம் இவைகளாய்.

ஆகாசத்தினிடமாகநின்று வசனிப்பது-வாக்கு.

வாயுவினிடமாகநின்று கமனிப்பது-பாதம்.

தேயுவினிடமாகநின்று இடல் ஏற்றலானது-பாணி.

அப்புவினிடமாகநின்று சலமலாதிக்களைக் களைதல்-பாயுரு.

பிருதிவியினிடமாகநின்று ஆனந்திப்பது உபத்தீதம்.

இவைகள்-கன்மேந்திரியங்களாய்.

தன்மாத்திரைகளாவன.

சக்தம்-பரிசம்-ரூபம்-ரசம்-கர்த்-ஆக-இ,

சத்தமானது-ஆகாசத்திலும்-செவியிலுமொடுங்கும்;

பரிசம்-வாயுவினிலும்-உடம்பிலுமொடுங்கும்.

ரூபம்-தேயுவினிலும்-கண்ணிலுமொடுங்கும்.

ரசம்-நீரிலும் நாவிலும்-ஒடுங்கும்.

கெந்தம்-பிருதிவியிலும் மூக்கிலும் ஒடுங்கும்.

வசனம்-வாக்கிலும்-ஆகாசத்திலும் ஒடுங்கும்;

கமனம்-வாயுவினிலும்-காலிலும் ஒடுங்கும்.

தானம்-தேயுவினிலும் கையிலும்-ஒடுங்கும்.

விசர்க்கம்-அப்புவினிலும் முகத்திலும் ஒடுங்கும்.

ஆனந்தம்-பிருதிவியிலும்-குய்யத்திலும் ஒடுங்கும்.

ஆக பொறி ம-க்கும்-புலன்கள் ம-க்கும் - விவரமதவரம்.

ஆளுதாரமாவன.

மூலாதாரம்-சுவாதித்தி-மணிபூரகம்-அனாகதம் - விசுத்தி-
ஆக்ஷர இவைகளாம்,

இவைகளின் விவரம்.

மூலாதாரமாவன-காலெலும்பு-உ-ம்-கதி-உ-லும்பு-நீ-ய-இ-ய-இ-ய-
குய்யம். குய்யத்துக்கும்-குத்தத்துக்கும் நடுவே குண்டலிவட்டமாய்
அந்தவட்டத்துக்கு நடுவே திரிகோணமாய் அந்த திரிகோணத்து
க்கு நடுவே தாலிதமுடைய ஒரு புட்பவட்டமாய் கடப்பம்பூப்போ
ன்றிருக்கும், அந்தப்புட்பத்துக்கு நடுவில் ஓங்காரமெழுத்துநிற்கும்
அந்த ஓங்காரத்திற்கு நடுவில் விக்கிணைசுவரணம் வல்லபைசத்தியும்
எழுந்தருளியிருப்பார்கள். பச்சைநிறமுள்ளது. அந்தநாலிதழிலும்
நிற்கும் அட்சரங்களை இதற்கடியில்வரும் மூலாதாரசக்கரத்திற்கு கா
ண்க.

இதற்குப் பிரமாணம்-திருமந்திரம்.

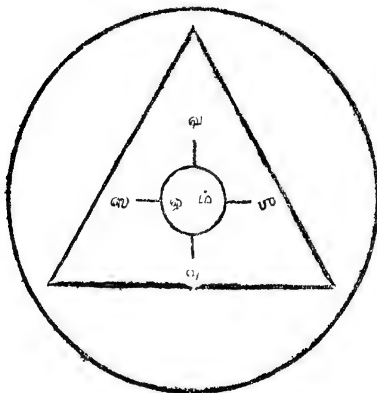
மாமலர் தாலையும் வட்டத்தின்மேலிடு
மாமலர் தாலிலும் வவ்வாதிசவ்விடு
மாமலர் தாலிலே வட்டத்தினுள்ளே
ஒமெனவிநாயகன் உலாவிதின்றானே,

ஒருவிடுவாசற் கிருவிடுமேலே
கருவிடுவாசற் கிருவிட்கீழே
உருவிடுசோதியு மங்கேயுதித்தன
திருவுடையாரிது தேர்ந்தறிவாரோ,

இட்டானறிந்திலன் ஏத்தாளுக்கண்டிலன்
தட்டானறிந்தான் ஒருவர்க்குலாத்திலன்
மெட்டாய்வளர்ந்து அதின்மேல்விநாயகன்
ஆட்டாங்கயோகத் தயர்ந்திருந்தானே.

ஓங்காரமென்னும் அவளொருமென்னும்
நீங்காப்பச்சை நிறமதுகந்தவள்
ஆங்காரமுடன் ஐவணாப்பெற்றவள்
ரீங்காசனத்திலி னிதிருந்தானே.

இது மூலதாரமாம்.

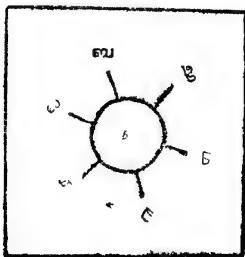

இதற்கு இரண்டுவிாற்கடைக்குமேலிருப்பது சுவாதிஷ்டான

அது நற்சதாரமும், அச்சதாரத்தினமேவ ஆறிதழ் லாயுடைய ஒரு புட்ட வட்டமும், அசைந்திமிலே லிக்கபட்டமும், விணைச்சுண்டியுமாயிலங்கி அதிதமெத்தியிலே நகர எழுத்து நிற்கும்.

அந்த நகரத்தினமில் பிரமாவுர், சரஸ்வதியும், வீற்றிருப்பார் ன். இது பிருதிவியின் கூறாகும், பொன்னிறமாம் அந்த புட்டத்தின் ஆறிதழ்முள்ள அட்சரங்களை இதற்கடியில்வரும் சுவாதிஷ்டானைக்காத்திற்காண்க

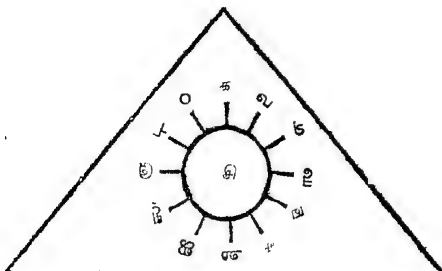
இது சுவாதிஷ்டானமாம்.

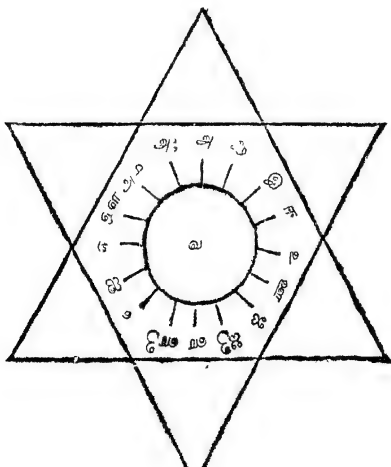

தத்துவநிபிகை.
இது அனுகதமாம்.

இதற்கு டத்தவிறற்கடைபிரமாணமுள்ள இடத்திற்குமேலுள்ள
தை விசத்தியாம், இது கண்டத்தானத்திலே வாயுவுஸ்தானத்திலுள்ள
து. அறுக்காணமாயிருக்குபி-அந்த அறுகோணத்தினுடனில் பதினா
றிகழையுடைய ஒரு புட்பம் வட்டமாயிருக்கும், அந்த புட்பவட்டத்
தினுடேவ வகாரவெருத்த நிற்சுர், அந்த வகாரத்தினுடனில் மகேசு
வரனுர் மகேசுவரியும் எழுந்தருளியிருப்பார்கள் கருநிறத்தையுடையது,
அந்தப் பதினாறியிலுமுள்ள அட்சரங்களை இதற்கடியில்வரு
ம் விசத்திசக்கரத்திற்காண்க.

இது-விசத்தி.

இதற்கு - 52 - விரற்கடை பிரமாணமுள்ள ஸ்தானத்திற்கு மேல் ஆக்ஷை லலாடபீடத்திலிருக்கின்றது வீணாதண்டின் முடியுமாய் ஐந்துருவி பொன்போன்றவடிவமுற்றுநிற்கும், நெற்றிப்புருவத்தின்வெளியாய் ஆகாச ஸ்தானத்தில் மூன்றிதழையுடைய ஒருபுட்பத்தினடுவே யகாவெழுத்தோடிணங்கிநிற்கும். அந்த யகாவத்துக்குமேலில் சதாசிவமும் மனோன்மனியும் எழுந்தருளி யிருப்பார்கள் மேகநிறத்தையுடையது, இதிலுள்ள அட்சரங்களை இச்சுடையில் வரும் ஆக்ஷைசக்கரத்திற்காகாண்க.

இதற்குத் திருமந்திரம்.

அன்பசெழுத்தே அமர்ந்தவேசங்கள்
அன்பசெழுத்தே ஆகமாதிகள்
அன்பசெழுத்தின் அறிவையறிந்ததின்
அன்பசெழுத்தே அஞ்செழுத்தாமே.

இது ஆக்ஷை.

இதுவே ஆறுதாரவிவரமாம்.

ஒளி-மண்டலங்களாவன.

அக்கினிமண்டலம் ஆதித்தமண்டலம் சந்திரமண்டலம்-ஆடிக.

இதில் அக்கினிமண்டலமானது மூலாதாரத்திற்கு இருவிரற்கடைக்குமேலிருக்கின்றது,

ஆதித்தமண்டலம்-உந்திக்கு நா லுவிரற்கடைக்குமே லிருக்கின்றது.

சந்திரமண்டலம்-கோடி. சந்திரகுரியர்க ஞாதியமானதுபோல கொத்தினடுவில் நிலையாநிற்கும். இதை அமுர்தகலையென்று சொல்வதுமுண்டு, அமுர்தம் மேல்நோக்கி அக்கினி கீழ்நோக்கி சரியாந்.

திற்கும். இதற்கு நடுவில் பராசத்தி எழுந்தருளியிருப்பாள் இதற்குப்
 பிரமாணம்,

இருமதிநம்.

மேலைநிலத்தில் மேதகுபெண்ணை
மூலநிலத்தில் முளைத்தெழுசோகியே
ஏலவெழுப்பி மிகைசந்தசந்திக்க
பாலநுமாவாரீ பாரீநந்தி ஆலையே.

இனி நாடி-ய-கூதும்-வீவாள்.

இடைக்கலை பிங்கலை-சுழிமுனை-காந்தாரி அதிதி-உசா-அஸ்புரு
டன்-குசு-சிங்நனி ஆட நாடி-ய.

இவைகளில்-இடை-பிங்கலை சுழிமுனை இடமுன்னும் மூலாசார
தீசைக்கொட்டி ஆளுகாரம் ஆரிலும், மண்டலம் மூன்றிலும், ஊடு
ருவி முட்டிநின்ற இடை பிங்கலை இரண்டும் சுழிமுனையிலே இண
ங்கி கத்திக்கோல்பால் பாகமாறி வீணாகிவிடுக்த வில்லு நாணி
ட்டாற்போல கபாலத்தைமுட்டி குதிரைமுகமுற்று நாசியளவுபட்ட
றிநிற்கும்.

இப் மூன்றுநாடியும் இப்படி நிற்க காந்தாரியானது நுட்பிஸ்தா
னத்தில் தோன்றி ஏழு வகையாகப் பிரிந்து இச்சா சொரூபமாய் கண்
டத்தைப் பெற்றி நாடியளவும் நிற்கும்.

அரசினி-உசா-இயினி **ஸ்டீ-யெ** நாடியாய்ப்பிழிந்து கண்களிர **ஸீ**
யிலும் பத்திதிற்கும்.

அலம்புருடன் பன்னிரண்டுநாடியாகப்பிரித்துஜடசூதிலு ஸ்டா
கிய எலும்பு நரம்பு உளோமம் இவைகளில்பாணி பாகமாறி வஸது
இடதசெவிகளைப்பற்றிநிற்கும்.

குருவேன்பது-நாபிஸ்தானைச் சில தோன்றி குதந்தை-பற்றி
நிற்கும்,

சிங்லனியோவெனில் நாடியிலேகோன்றி ரூய்பத்தைப்பற்றி
திருஞர், இவைகளில் உகை-நாடி யுற்பிதி பாணதகாண்க.

இனி வாயுக்களாவர்.

பிராணன் அபானன்-விபானன் உதானன்-சமரானன் - நாகன் -
 5. செகாஸ்-சேவகச்சுத் தினந்தபன்--ஜி.வ.யு.ரி),

ஹத்துடன் வயிரவன்-முக்கியன்-அந்தரியாமி - பிரவஞ்சனன்-
ஆகிய நான்கும் சேர-வாயுக்கள் யசு.

பிராணவாயுக்களாவன.

பிராணவாயுவானது ஸ்லாடமத்தியிலேதோன்றி சித்திரநாடியி
லேனழுந்து ஸ்லாதாரத்திலே ஓம் என்று உதித்த நாபிசக்கரத்திலே
சீம் என்று முட்டி இடைகலை பிங்கலைகளிலே ஓடி கபாலத்ததச்சுற்றி
நாபியி ஸ்வரியாய் புறப்பட்டு நான்குவிர்க்கடை பிரமாணங்கழிந்து
போய் எட்டுவிர்க்கடைபிரமாண மீந்து தானின்ற ஸ்தானத்திலே
யே தங்குகின்றது.

இப்படி தாக்குவது உந்தாமதெங்கு நாழிகை ஒன்றுக்கு முந்
துற்றறுபது சுவாசமாகக் கொல்லந்துருத்திக்குட் கற்றேறுவது
போல ஏறும்.

இப்படி ஏறுகின்ற சுவாசமானது இராப்பகலாகிய அறுபதுநா
ழிகையுள்ள நாள் ஒன்றுக்கு உதனா - சுவாசமாச்சது. இவ்விதமா
யிணங்கியவற்றுள்-எது 11-சுவாசம் வெளிப்படும் பற்றவை உள்ளட
ங்குமென்றறித.

அபானவாயுவானது-குத்திதையும் சூப்பத்தையும்பற்றி மலமூக்
திராசிகளைக் கழித்துவிடும்.

விபானன் தோளிலேதின்று பரிசங்களை யறிவித்துக் கலைகளை
நிறைவிக்கும்.

உதாணன் உதராக்கினியை மெழுப்பிஉண்ட அன்னதாரத்தை
நாடிகளிற்செலுத்திச் சரித்தவளர்க்கும்.

சமானன்-இவை யாவையும் சமப்படுத்தி பேதமில்லாமல் நிர
வலாக்கிவைக்கும்.

கூர்மன்-தகைப்பும் முகலட்சணமும் கண்களியப்பும் புளகமு
ம் மயிர்க்கச்சலும் கொட்டாவியமுண்டாக்கும்.

நாகன்-முக்கலும்-சோம்பலும் நிமிரமும் விக்கலும் வீங்கலு
முண்டாக்கும்.

கிரிகன் புருவ மெற்றுவித்தம், தும்முவித்தம் அழுவித்தம்
கிரியும்.

தேவதத்தன் விழிக்கும்பொழுது வஞ்சித்த ஓட உலாவ உயித் தஞ்செய்யத் தலைப்படும்.

தனஞ்சயன்-பிராணன் சரீரத்தைவிட்டு வெளிப்பட்டபோதிலும் தான் பிரியாததின்னு உடம்பை விக்குவித்தம் விரிவித்தம் புழுவித்தம் கொய்தம் கபாலத்தைப்பிளத்தபோம்.

வயிரவன்-காலெலும்புக் கதிரொலும்புக்கடிய விடத்தினதின்னு உடம்பில் அவத்தையுண்டாக்கி வாதம் ஈளை இருடல் முதலான நோய்களையுண்டாக்கும்.

முக்கிபன்-கையெலும்பு-உ-ம்-கதிரொலும்புக்கடிய விடத்தினதின்னு சரீரத்தின் யாக்கைகளைச் சிறக்க நிறுத்தம்,

அந்தரியாமி-புருஷனுக்கு வாகனமாய்நின்று பிராணவாயுவை தீதற்றுவிக்கும்.

பிரவஞ்சனாவெனில் பிரணவத்துக் கிருப்பிடமாயிருந்து பிரவஞ்சனும் அந்தரியாமியும் சரீரத்திற்கு அடையாணிபாகவும் அச்சாணியாகவும் இருப்பார்கள்.

தாதுக்களாவன.

ரஷம்-உதிரடி-மாட்சம்-மேதை-அந்தி மச்சை-சுக்கிலி-அஃ எ.

இராகக்களாவன.

காமம்-குரோதம்-லோபம்-மோகம்-மதம்-மாச்சரியம்-இடுப்பை-ஆங்காரம் - அஃ அ

இவைகளில்-காமமாவது ஆசை, குரோதமாவது-கோபம், லோபமாவது உன்னை யொளித்தல் பொச்சாப்புக்கொள்கை. மோகமாவது தானல்லாதார்மரித்தால் தான்மரித்தாற்போலிருக்கை. மதமாவது கெர்வமுற்றுத் தான தீர்ப்போபகாராஜிகளைவிலக்குதல், மாச்சரியமாவது ஒன்றைக்கண்டு மகிழ்தல், இடுப்பையாவது தானே சரீரத்தின்காரியென்று நினைத்த யாவரையும் இகழ்தல், ஆங்காரமாவது-தன்குற்றங்களை மறியாது பிறர்சொல்லைக்கேட்டுக் கோபித்தல்.

கோசமாவன.

அன்னமயம்-பிராணமயம்-மனோமயம் விஞ்ஞானமயம்-ஆனந்த

இவைகளில் தாதுக்களாலெடுத்தது அன்னமயகோசம்.

அன்னசாரத்தினாலே பிராணனுட்பலனும் அ-க்தியது பிராணமயகோசம்.

பலத்தினாலேவந்து தேற்றப்பட்டது மனோ மயகோசம்.

அம்மனத்தின்கண்ணே தேற்றப்பட்டது விஞ்ஞானமாதலால் அது விஞ்ஞானமயகோசம்.

ஆனந்தமயமானது வித்தைதயால் ஆல்வது கல்வியால் ஞானம் வந்ததேதாற்றும் அது ஆனந்தமயகோசமாய்.

இதற்குப்பிரமாணம்.

சித்தியாரீ.

விருத்தம்.

தூலமாமன்னகோசம் தூலத்தின்பிராணனுற்றால் வாலியபிராணகோசம் மன்னுயிம்மனோமயத்தால் சாலவேபுத்தியுற்றால் தருமயவிஞ்ஞானகோசம் :
ஏலவேவிடயமுன்போ வியன்றதுகோசமாமே.

அந்தக்கரணங்களாவன.

மனம்-புத்தி-சித்தம்-அகங்காரம் ஆகும்.

இவைகளில்-மனம் நினைக்கும், புத்தி நிச்சயிக்கும், ஆகாரம்-கொண்டெழுப்பும், சித்தம்-மூன்றுக்கும் காரணமாயிருக்கும் இதற்குப் பிரமாணம்.

சித்தியாரீ.

விருத்தம்.

மனத்தக்டு.

ஐயமுஞ்சலனமு நிற்கச்செய்தலும்
வெய்யபெய்கொடுபடியும் விடிப்பமேவனும்
பொய்யதனரீத்தலும் பொருத்தநோக்கலும்
மையங்கொண்டதனு மறிவுமான்மையும.

புத்திக்கு விவரரி.

அருளுறவிருத்தலும் அபயங்கத்தலும்
மருளுறுபுண்ணிய பாவமாட்சியும்

தெருருறவிக்காரமுந் திடப்படுத்தலும்
பொருள்தருமுவகைப் புத்தியாகுமே.

ஆநீகாரத்திக்கு.

பாகமூர்க்கமும் டண்பிலாண்மையும்
மோகமுஞ்செயவெண் முடிவிலாமையும்
சோகமுங்கீழ்மையும் துரோகசொப்பனம்
மாய்கையுஞ்செய்யுமாங்காரமாதலால்.

சித்தந்திக்கு.

அருந்தவமுயற்சியு மடிகவ்பேணலும்
விருந்தெதிர்கொவ்கையும் மேன்மை கூறலும்
வருந்தினர்யாவரு பே தீதவாழ்த்தலும்
திருத்தியவிச்செயல் சித்தமாகுமே.

அவநீயதயாவன.

சாக்கிரம்-சொப்பனம் சுருத்தி தூரியம் - தூரியாதீதம் அ. ௩.

இவ்வைந்தினுள் - சாக்கிரமானது புருவரத்தியிலின்று ராஜ
ஒலக்கம்போல சதாரங்கபலத்துடனே யிருந்து சத்த பரிசு-ரூப - ரச
சந்தம்-இவ்வைந்தடனும், வசன-கமன-தான-ஜீசற்க - ஆனந்தமெ
ன்னும் இவ்வைந்தடனும், மனம்-புத்தி சித்தம்-ஆநீகாரம்-இந்த நா
லும்சேர்ந்து கருவிகளுடன் சன்னதியில் சேவிக்க தான் பராசத்தி
யருளாலே வியத்தனாய் சுகதுக்கங்களை அறிந்து நின்றபோது சாக்கி
ரமாயின.

இதற்குப்பிரமாணம்.

திருமந்திரம்.

கண்டனனைந்தங் கலந்தவோரைந்தம்
உண்டனநான்கும் ஒங்கிஉணர்ந்தபின்
பண்டையினாதி பரந்தகசாக்கிரம்
அண்டமுந்தான யமர்ந்ததுகானே.

செப்பனமாவது-கருவி-காணாதி-ஸ-ல்-கருவிபத்தம் கண்டத்
திற்கும்.

மற்ற காணாதி-ச-ம்-சுழுத்தியோடு சிவாத்தமாவைக்கூடி சுவாச-
சயிருதயத்திலே நின்றபோது-கண்டவை-கேட்டவை-ஒன்றும் பிரிர்
க்குச்சொல்லப் புலப்படாதபோது சுழுத்தியாம்.

இதற்குப்பிரமாணம் - நிருமந்திரம். *

ஆனமனமும் அறிவின்றபுதியும்
ஊனையிழுந்ததின் றுள்ளே உயிர்ப்பெய்தி
தானமிழந்து தயங்கிப் பன்றுபோல்
ஊனையிழுந்த சுழுத்திபதாமே.

தூரியமானது சுழுத்தியைவிட்டுக் காண்மொன்றுடனே சிவா
த்தமா நாபித்தானத்தில் நின்றபோது சுவாச-நிசுவாசப்பிறக்கும்
ஆவையால் இதற்குத் தூரியமென்று பெயர்.

இதற்குப்பிரமாணம் - நிருமந்திரம்.

தானத்தெழுந்ததிரியுந்தூரியதானம்
வானத்தெழுந்தபோய்வையப்பிறக்கிட்டு
கானத்தெழுந்து கருத்தி-தலையிலே
ஊனத்தவிரந்து ஒளிபிறந்துநானே.

தூரியாதீதமாவன.

கருவி காணாதி பதினாலும் பற்றற்று சிவாத்தமாதனே மூலா
தாத்திற்சென்றோங்கி மலம்-மத்தர்-மாய்கை-பரிசுக்களை யறியாம
லநின்றபோது தூரியாதீதமென்று போய்.

நிருமந்திரம்.

தூரியமிருப்பது சாக்காததள்ளே
நரிபன்பதினான்கும் நஞ்சுண்டற்றது
பரியபுரவியும் பாரிப்பாந்திடம்
தூரியமிருந்திடஞ் சொல்லவொண்ணாதே.

கேவலாவதீதையாவன.

அதீதத்தை முதலாகக்கொண்டு ஒருவனை முன்னொருகாலத்தில்
நாமறிந்திருக்க அவன் சிறிதநாளைக்குப்பிறகு நமது முன்வந்து
என்னையறிவீராவென்ன நானறியேனென்று நின்றவிடம் - அகிகம்.

அதைக் குறித்த நிதானித்தணருமிடம் துரியம், ஆமோ அல்லவோ வென்று சந்தேகிக்குமிடம் சுழுத்தி, மனத்தோற்ற முற்றது சொப்பனம், நீ இன்னுமென்று நிச்சயித்தனாப்பது சாக்கிரமாய்.

இவற்றிப்பிரமாணம்.

அறிவானந்தசித்தியார்.

முன்னே அறிந்தம் அறியாதுருந்ததுமுதலதீதம்
பின்னே நினைவின் றிமூச்சிட்ட நிந்தபிதை துரியம்
மன்னே மயங்கியையுற்ற சுழுத்தி மனநினைவால்
தன்னேர்கனவதுதான் நிந்தொத்தது சாக்கிரமே.

மத்தியாலவதீதை:

சாக்கிரத்திற் சாக்கிரம், சாக்கிரத்திற் சொப்பனம், சாக்கிரத்திற் சுழுத்தி, சாக்கிரத்தில் துரியம், சாக்கிரத்தில் துரியாதீதம்.

இவற்றுள் சாக்கிரத்துள் சாக்கிரமானது கருவிகாணங்கள் பிரியாமல் ஒத்தநிற்பதாம்.

சாக்கிரத்திற் சொப்பனமானது - தான் நிச்சயம்போல்கண்டது கேட்டது சொல்லவறியாததுவாய்.

சாக்கிரத்திற் சுழுத்தியானது - நினைவுமாத்திரம் பொய்யாய் பிறருக்குச் சொல்லவொண்ணாநிருக்கை. இது உசுவாச நிசுவாசமரக இருத்தலாம்.

சாக்கிரத்தில் துரியமானது சகலகருவிகாணநிருக்கும் அடங்கி பருமிருக்கையும், நித்தினாவருகையும், அவசமாய் விழுகையும் புருவமத்தியிலே நடுச்சக்கரத்திலே யுள்ளது.

மேலாலவதீதையாவன.

புருவமத்தியில் நடுச்சக்கரத்தில் இரண்டங்குல பிரமாணத்திலேயுள்ளது சொப்பனம்.

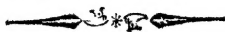
இதற்குமேல் இரண்டங்குலபிரமாணத்திலுள்ளது சுழுத்தி.

இதற்குமேல் இரண்டங்குலபிரமாணத்திலுள்ளது துரியம்.

இதற்குமேல் இரண்டங்குலபிரமாணத்திலுள்ளது துரியாதீதமாய்.

இதற்குப்பிரமாணம்-திருமந்திரம்.

காலக்கிதீரீற் கலந்தடனாகாசம்
மா.லங்கியீசன் பரமசதாசிவன்
மேலஞ்சென்று விரவவல்லாரீக்குக்
காலஞர்ஹில கனவினுமில்லையே.

அவத்தையாவன.

சகலாவத்தையே-கேவலாவத்தையே-சுத்தாவத்தையே-ஆக. ந.

சகலாவத்தையானது சாக்ஷிமீதில் கருவிகரணமிகளுடன் கூடி அந்தக்கரணங்களுக்கு நினைவாயிருக்கும்.

கேவலாவத்தையோவெனில் மூலதாதையைப்பற்றி ஆணவம் மேலிட்டி ஒன்றித்தெரியாமல் இடக்கை.

சுத்தாவத்தையோ-சகலாவத்தையில் கருவிகரணமிகளுடன் கூடி நின்று அலைச்சல் பிறவாமை, கேவலாவத்தையில் ஆணவக்கிடையில் அறியாமை பிறவாமலும் ஆசாரியானுக்காகத்திருவே இவையிரண்டிலும் பற்றாமல் சுத்தத்தொடே கூடி நிழ்கை

குணங்களாவன.

ராஜசம்-தாமசம்-சாத்தீகம்-ஆக. ந.

ராசதமானது-அத்தி-களிப்புற்றிருத்தல்-ஆக்காரம்-போகம்-அத்தசேதம்-இடும்பை கீர்த்தி-கொடை-தருதலாம்.

தாமசமானது-தித்தினா-கவல-கண்ணாண்னல் சேரம்பு-வெட்டி-சிரிப்பு இவைகளாம்.

சாத்தீவிகமோவெனில்-கொல்லாமை-பொய்யாமை-அருவருக்கை-பொறையுடைமை-விரதமுடைமை-அடக்கமுடைமை-யாவறையும் இகழாதொழித்தலாம்.

இவைகளில் ஒவ்வொன்றுக்கு முய்யுணங்குணங்குணங்க.

தாமதராஜசம்-தாமததாமசம்-தாமதசாத்தீகம்- தாமதகுணவிநிவே சாத்தீகதாமதம் சாத்தீக ராஜசம் சாத்தீக சாத்தீகமாம், சாத்

வீகருணவிரிவே-ராஜசதாமதம், ராஜசசாத்வீகம், ராஜச ராஜசம்-ராஜசருணவிரிவே.

மகிளாவன.

ஆணவம்-மாயை-காமியம்-ஆஃ ந:

இவைகளில்-ஆணவமானது ஆத்தமாவின் அறிவைமறந்த-யான்-எனதென்றும், அறியாமை யெவையும் பிறப்பித்து, தன்னுடையமையும் புத்திர மித்திர-களத்திராசிகளுக்கும் - தாய் பிரியமாய் இதில் நாம் மயங்குகிறோமென்று இவனுக்குத்தெரியாமல் சிதைப்பித்த ஆசையுண்டாக்விக்கொண்டு தன்னதென்றிருக்கை.

மாயையானது-வேறொருவருடைய சொத்தைத் தன்னதென்று இடைபூறு விளைவிப்பதும், உபத்திரவிக்க யத்தனிப்பதாமாம்.

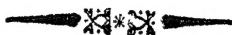
காமியமானது-முத்திய இரண்டிவந்தத்திற்கு ஒத்திருப்பதும், இத்தாகித்திதில் புண்ணியபாவங்களை யுண்டாக்குவதாமாம்.

இதன்றி மகாமாயையென்றும் திரோதானமென்றும் திரண்டு விட மறுமுண்டு.

மகாமாயையானது தருகாண புவன போகங்களைக் கொடுத்த ஒன்றோடுமொவ்வாமல் புசிப்புளும் வேவ்வேறும் அளையாய் ஆத்தமாவிற்குள்ளபோகத் தவிர்த்தாலும் இந்தத்தன்மை இரண்டுகாங்கிலும் ஒக்கும்.

ஆத்தமாவைத் தன்னிடத்திலும் இளைப்பாற்றிவிட்டதே இடம் கொடுத்து பின்பு ஜனங்களுக்கும் பக்தியாயிருக்கும்,

திரோதானமானது - சிவசத்தியினது பதவியைத்திரோதாவித்தது தின்று ஆத்மாக்களுக்குப் புண்ணியபாபங்களையும் மட்டும் பொசிப்பித்த சிவசத்தியுடனே கூட்டும்.

நஷ்டணை மூன்றாவன.

அர்த்தநஷ்டணை-புத்திரோஷ்டணை - லோகேஷ்டணை ஆஃ ந:

இது தன்னையடைந்தானென்பதாம்.

